

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/636/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124265988
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Plavcová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124265988.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 807 598, zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava-Karlova Ves, IČO: 42 185 190, proti povinnému: A. B., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o vymożenie 499,19 EUR s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v celom rozsahu podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Oprávnený n e m á nárok na náhradu trov exekučného konania.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol exekučnému súdu doručený dňa 20.03.2024, domáhal od povinného vymożenia sumy 499,19 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 3950/06 zo dňa 30.08.2006, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s. (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.09.2006 a vykonateľnosť dňa 21.09.2006.

2. Oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie predložil súdu exekučný titul, Zmluvu o úvere zo dňa 22.12.2005, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, Uznesenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Er/4/2007 zo dňa 30.08.2023 o zastavení starej exekúcie, Oznámenie o ukončení starej exekúcie zo dňa 19.10.2023.

3. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „ZoUNEK“), ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

4. Podľa § 10 ods. 1 ZoUNEK, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

5. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

6. Podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a

1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov,
2. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory,
3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory,
4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

7. Podľa § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti. Z dôvodu podľa odseku 3 písm. g) zamietne návrh v časti opakujúceho sa príslušenstva, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

13. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

17. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nespínil. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť.

Vykonalnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonalnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonalnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonalnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonalnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonalnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

18. Vychádzajúc z podaného návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh exekučný súd považuje za nesporné, že oprávnený navrhuje vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného v spotrebiteľskom spore, pretože predmetom rozhodcovského konania bol spor zo Zmluvy o úvere, ktorú uzatvorili oprávnený a povinný dňa 22.12.2005. Povinný bol v zmluve identifikovaný menom, priezviskom, adresou trvalého bytu, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. Po oboznámení sa s obsahom predmetnej zmluvy o úvere tak exekučný súd konštatuje, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Pri posúdení charakteru zmluvy podľa občianskeho práva upravujúceho spotrebiteľské zmluvy súd vychádzal z § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ktorý vymenúval v § 52 ods. 1 konkrétne zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv uzatváraných podľa Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z európskej legislatívy, ako aj zásad a pojmových znakov, z ktorých pri definícii spotrebiteľskej zmluvy je nevyhnutné vychádzať, nemožno úpravu v Občianskom zákonníku považovať za taxatívnu; ide len o užšie vymedzenie pojmu spotrebiteľských zmlúv. V širšom kontexte je nutné vychádzať i z ustanovení osobitnej právnej úpravy zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia posudzovanej zmluvy, najmä z ustanovenia § 23a tohto zákona upravujúceho spotrebiteľské zmluvy. Spotrebiteľskými zmluvami podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoE/175/2012-118 zo dňa 26. 10. 2012). V danom prípade je nepochybné, že uzatvorená zmluva o úvere je vo svojej podstate zmluvou formulárovou, vopred pripravenou oprávneným, do ktorej sa len vpisujú požadované údaje. Dĺžnik tak nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah zmluvných podmienok poskytnutia úveru, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu ako celku. Zároveň súdu z jeho rozhodovacej praxe je známe, že poskytovanie úverov na základe takejto zmluvy o úvere je bežnou praxou oprávneného. V dôsledku toho, že právny vzťah založený zmluvou o úvere súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský, preto potom aplikoval na danú situáciu ustanovenia zaručujúce povinnému ako spotrebiteľovi ochranu jeho práv a pristúpil k posudzovaniu toho či nie je daný niektorý z dôvodov pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, pričom vzhľadom na § 10 ZoUNEK na tento postup nemá vplyv, že v danom prípade sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 9 ods. 1 tohto zákona.

19. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu vydaného v spotrebiteľskom spore, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku či sú kumulatívne splnené všetky podmienky ustanovené v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, t.j. či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodca zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, ako aj to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a rozhodcovský rozsudok spĺňajú podmienky podľa osobitných predpisov, a či rozhodcovské rozhodnutie je vykonalné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená čo i len jedna z vyššie uvedených podmienok, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietne. Táto preskúmacia fáza exekučného súdu spočíva v tom, že v prípade, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore, exekučný súd má zákonnú povinnosť preskúmať náležitosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa osobitných predpisov (najmä podľa zákona č. 224/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v prípade rozhodcovskej

zmluvy uzatvorenej pred 01. 01. 2015 a neskôr podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní) a či spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie. Je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to či bola uzavretá platne. Iba platná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, že právny úkon nebol nikdy uzavretý. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať stály rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal stály rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Nedostatok právomoci stáleho rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa.

20. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 122/2011 zo dňa 09. 02. 2012: „Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného v rozhodcovskom konaní nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde je irelevantná.“

21. Pre úplnosť exekučný súd ešte dopĺňa, že pokiaľ ide o samotné posudzovanie nedostatku právomoci súdu resp. iného orgánu pri vydaní rozhodnutia, ktoré má byť exekučným titulom, je potrebné poukázať na ustálenú judikatúru v tomto smere, najmä na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 55/2011 z 24. 02. 2011, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 78/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 1/2012 z 21. 03. 2012, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 20/2008, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011. Nedostatok právomoci súdu (všeobecného aj rozhodcovského) sa považuje za neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá má ten dôsledok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť a vec postúpiť inému orgánu. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok.

22. V nadväznosti na vyššie uvedené sa tak exekučný súd v prvom rade zaoberal tým či rozhodcovská zmluva, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu na vydanie exekučného titulu, spĺňa podmienky podľa osobitných predpisov.

23. Rozhodcovská doložka v prejednávanej veci je obsiahnutá v bode 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v nasledovnom znení: „Rozhodcovská doložka: „Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Trnavská cesta 70, 821 02 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel? Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len rozhodcovský súd), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.“

24. Keďže rozhodcovská doložka mala byť uzavretá dňa 22.12.2005 (ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), v zmysle prechodného ustanovenia § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, exekučný súd tak posudzoval platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31. 12. 2014. V zmysle citovaných ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní je zrejmé, že na platnú existenciu rozhodcovskej doložky je potrebné splniť okrem iných, podmienku písomnej formy, pričom písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Úprava obsiahnutá v zákone o rozhodcovskom konaní o úprave formy rozhodcovskej zmluvy v § 4 je striktná bez možnosti extenzívneho výkladu a formálna podmienka písomnej formy v danom prípade dodržaná nebola (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 245/2010 zo dňa 30. 11. 2011).

25. Všeobecne platí, že rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodujú v rozhodcovskom konaní, ktoré môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Pokiaľ má byť rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom právom akceptovateľná ako prejav jeho zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 zo dňa 16. 01. 2013).

26. Vzhľadom na vyššie uvedené tak exekučný súd konštatuje, že v danom prípade nebola rozhodcovská doložka platne uzatvorená, pretože nebolo preukázané jej písomné dojednanie. Exekučný súd má za to, že písomná forma by bola zachovaná len v prípade, ak by rozhodcovská zmluva resp. doložka bola obsiahnutá v dokumente podpísanom oboma zmluvnými stranami. Z predložených Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktorých obsahom bola aj rozhodcovská doložka, je však zrejmé, že tento dokument zmluvnými stranami podpísaný nebol. V prípade rozhodcovskej zmluvy ide o zmluvné dojednanie, s ktorým musia zmluvné strany vyjadriť súhlas a na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzatvárajúcim zmluvu známe alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. Z pripojených listinných dôkazov však nevyplýva či práve predložené Všeobecné podmienky poskytnutia úveru boli platné v čase uzavretia zmluvy o úvere, nakoľko z predloženého nepodpísaného dokumentu to nie je možné vyvodiť. Zároveň oprávnený nepreukázal, že s obsahom Všeobecných podmienok poskytnutia úveru povinného aj skutočne oboznámil (najmä s možnosťou neprijať návrh na uzatvorenie rozhodcovskej doložky). Pokiaľ zmluva o úvere obsahovala predtlačené vyhlásenie povinného o tom, že povinný súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom povinný mal potvrdiť prevzatie zmluvy a všeobecných podmienok (na zadnej strane zmluvy) uvedené podľa názoru exekučného súdu nie je dostatočné na preukázanie toho, že povinný mal skutočnú vedomosť o tom, že obsahom Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je aj rozhodcovská doložka. Naopak exekučný súd považuje postup oprávneného za neštandardný, keď rozhodcovskú doložku zahrnul do Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bez toho, aby v zmluve o úvere uviedol aspoň odkaz na toto zmluvné dojednanie. V prípade sporu platí, že predpokladanú znalosť obchodných podmienok treba preukázať, pričom dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý sa znalosti týchto podmienok dovoláva. S poukazom na § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. exekučný súd dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky pre nedodržanie písomnej formy.

27. Napokon pozornosti exekučnému súdu neuniklo ani to, že v danej veci by rozhodcovská doložka neobstála ani z pohľadu právnej úpravy neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách obsiahnutých v § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Za neprijateľné súd považuje to, že rozhodcovská doložka bola obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré majú povahu univerzálnych podmienok. Spotrebiteľ si tak rozhodcovskú doložku osobitne nevyjednal a nemal na výber, vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ. Takto koncipovaná

rozhodcovská doložka tak spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa a treba ju označiť za neprijateľnú v zmysle generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto smere exekučný súd dáva oprávnenému do pozornosti rozsiahlu európsku judikatúru ako i judikatúru najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky v oblasti ochrany spotrebiteľa pred nekalými podmienkami (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13. 10. 2011 (R 46/2012), uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 410/2012 zo dňa 30. 01. 2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 M Cdo 3/2012 zo dňa 29. 04. 2013, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24. 02. 2011, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/2020 z 30. 03. 2021).

28. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 105/2011 zo dňa 10. 10. 2012: „Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná.“ Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21. 03. 2012: „Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.“

29. V nadväznosti na vyššie uvedené exekučný súd konštatuje, že nedostatok právomoci rozhodcovského súdu v danom konaní odvíjajúci sa od neplatnosti rozhodcovskej doložky má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku, čo spôsobuje, že predmetný rozhodcovský rozsudok je nulitným právnym aktom a nemožno ho považovať za spôsobilý exekučný titul podľa ustanovenia § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa na neho akoby neexistoval (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22. 04. 2009). Exekučný súd preto návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 1 Exekučného poriadku (z dôvodu, že rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov) v celom rozsahu zamietol, tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

30. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

31. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

32. Vzhľadom na to, že došlo k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, kde účastníkom konania je iba oprávnený a súčasne konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že oprávnený, ktorý bol neúspešný s návrhom na vykonanie exekúcie, nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.